

ven den Regjeringscommissair, der blev udsendt i 1848, og som er dateret den 29de September 1848, hedder det dog: „at de communale Anliggender i videst muligt Omfang bør overdrages, i fornødent Fald under offentlig Tilsyn, til Communernes eller deres dertil valgte Medlemmers Bestyrelse“. Inderlig overbeviist om, at der ikke er Plads eller Kræfter til to forskelligartede Raads Besættelse i hine fjerne Communer, nemlig baade Borgerraad og Colonialraad, og at den Centralisation, som ligger i den høitagtede Finanzministers udtrykkelig udtalte Tilskjendegivelse om eet Colonialraad, er ligesaa urigtig som den, der indirecete ligger i den anden af ham i sin Tid udtalte Tanke om Landkassernes og dermed ogsaa Borgerraadenes Forening, har Udvalget sluttet sig til det Bestaaende, ved at optage Borgerraadenes Elementer i Colonialraadene og udrustet Colonialraadene med al den communale Myndighed og Selvstændighed, som man hidtil forgæves har efterstræbt.

At Lovudkastet, selv saaledes som det kom tilbage fra Vestindien, var meget mangelfuldt, ikke alene forsaavidt der ikke var givet de 10 Mænd sand Frihed til at gjøre væsentlige Hovedforandringer i den hele fremtidige Ordning, men ogsaa i, hvad der i Birkeligheden forelaae, er dog indlysende, naar man vil gjøre sig den Umage at gjennemlæse de høist fornødne statistiske Optegnelser, som Udvalget først har tilveiebragt; thi deraf fremgaaer det, at 10 Valgere skulde udvalge 2 Medlemmer til Raadet, og at i 2 Kredse, hvor Befolkningens Forhold er som 5 til 3, skulde der ikke vælges Medlemmer i samme Forhold, men 4 i hver Kreds. Det var Noget, som ikke burde have været upaaagtet hverken af de 10 Mænds Forsamling i Vestindien, eller af Regjeringen. Sluttelig skal jeg kun tilføie, at naar det oftere er sagt, at det er uvisst, hvor længe vi endnu her skulle komme sammen, at vi skulde arbejde, medens vi havde Stunder dertil, og andre lignende Ytringer — vi derfor nu burde søge at sikkre Colonierne saa meget vi kunde, da de siden maaskee slet ikke vilde faae Noget —, saa troer jeg ikke, at dette er den rette Maade at see Sagen paa. Efter denne Betragtning skulde man

neppe nogenfinde faae et fuldkomment Lovarbejde istand; thi det er af den Slags Arbejder, som kræver Tid, og Alt er jo usikkert her nede. Og jeg maa tilføie, at det gjør mig ondt, at høre saadanne Hentydninger paa, at vor Forsatning skulde være truet. Kongen har jo lovet os, ubrødeligt at ville holde over Grundloven, og det er min Overbeviisning, at naar hans troe Undersaatter slutte sig om ham, da vil ingen Grundloven nok faa fjendsk Magt kunne rokke en Tøddel deri. Jeg er vis derpaa. Vi have saa ofte og saa nylig seet, hvad Enighed hos et lille Folk kan udrette; men, naar det er saaledes, troer jeg, at det ogsaa for Fremtiden vil blive os forundt, at virke for enhver god Gjerning i vort Fødeland, altsaa ogsaa for en god Lov for vore coloniale Forhold, og at der altsaa ingen Grund er til at forhaste sig i denne Henseende. Med disse Betragtninger skal jeg overlade Sagen til sin Skjæbne.

Szholm: Mit tidligere Forhold til Colonierne paalægger mig ogsaa paa en Maade at meddele den foreliggende Sag et Par Ord med paa Reisen, som et æret Medlem udtrykte sig, eller maaskee snarere i Graven, forsaavidt Thinget skulde beslutte sig til at forkaste Lovudkastet, hvilket jeg ganske maa henstille. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til at bemærke, at det er langt fra, at jeg misfjender Bigtigheden af de 10 Mænds Erklæring i Vestindien, at jeg ved den Tvivl, jeg har næret med Hensyn til Resultatet af deres Overveielse, har været ledet af den Overbeviisning, at man af deres Erklæring ikke turde vente sig andre Resultater end de, som vilde fremkomme ved Overveielser af de Punkter, som vare dem forelagte, og at det kun undtagelsesviis kunde ventes af dem, at de skulde indlade sig paa andre Betragtninger. Ligeledes vil jeg benytte Leiligheden til at gjentage min særdeles Anerkjendelse af de ærede Medlemmers Interesse for Sagen og den Flid, hvormed de have udarbejdet deres Forslag. Jeg beklager meget, at jeg ikke kan slutte mig til dem, da det forekommer mig at ville lede til et Resultat, der saa godt som ganske staar i Modstrid med, hvad jeg havde anseet for den ønskeligste Frem-